

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 1. 2. & 3. Vtrum Trinitati conueniat adoptare rationalem creaturam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

QVÆSTIO XXIII.

De Adoptione Christi.

In Quatuor Articulos diuisa.

ARTICVLVS I. II. & III.

Vtrum Trinitati conueniat
adoptare rationalem
Creaturam?1
Quid
Adoptio.Et qua ad
eam neces-
sario.

Arrogatio.

2
Iustificatio
creatura
ex simili-
tudine, di-
citur Adop-
tio.Adoptio
spiritalis
perfectior
quàm hu-
mana.

Responderetur affirmatiuè. Notandum est, *Adoptare aliquè in Filium iure humano* (per quod *adoptio* est introducta) nihil esse aliud, quàm liberaliter personam extraneam acceptare in Filium, & dare ius ad hereditatem. Vnde requirit tres conditiones. Prima est, *Vt persona, quæ adoptatur, sit extranea;* id est, non sit ita coniuncta naturaliter ipsi adoptanti, vt per se ius habeat ad hereditatem: talis est omnis, qui non est naturaliter Filius. Secunda, vt *gratis, & liberaliter illi conferatur hoc ius;* si enim detur titulo oneroso, non erit *adoptio*, sed *venditio*, *permutatio*, vel similis contractus. Tertia, Requiritur *consensus personæ, quæ adoptatur;* quia nemo subditur alteri nisi volens, præterquam in pœnam; quæ locum non habet in adoptione, vt quæ magnum sit beneficium. Et quidem, si is, qui *adoptatur*, sit sui iuris, solum per se debet consentire; diciturque tunc *Arrogatio*: si autem non sit sui iuris, requiritur etiam *consensus Principis, vel Parentis, vel Tutoris &c.* & hæc dicitur specialiter *Adoptio*. Colliguntur hæc ex l. 1. & 2. ff. de *Adoptionibus, & institutis*, eodem titulo.

Ad huius similitudinem, *iustificatio* cuiuscunque nudæ creaturæ siue Angeli, siue hominis; dicta est *Adoptio*. Ad Rom. 8. v. 15. *Accepistis spiritum adoptionis Filiorum.* Ad Eph. 1. v. 5. *Quos prædestinauit in adoptionem filiorum.* Ad Gal. 4. v. 5. *Vt adoptionem filiorum acciperemus.* Ioan. 1. v. 13. *vocatur Natiuitas ex Deo.* Ob hanc causam in Scripturis Angeli sæpè dicuntur *Filij Dei*. Iob. 2. & 38. Nec obstat: quod Chrysolomus hom. 22. in Genesin dicat in Scripturis nusquam vocari *Angelos Filios Dei*; quia intelligi debet de editione Septuaginta: vbi enim Hebræus & Vulgata editio habet *Filij Dei*; Septuaginta verterunt *Angeli Dei*: idque propter Ethnicos, ne existimarent Deum habere filios, sicut ipsi putabant de Ioue, & de suis Dijs. Ratio autem, cur *Iustificatio* dicatur *Adoptio*, est, quia per *iustificationem* gratis tribuitur creaturæ ius ad beatitudinem; quæ beatitudo est hereditas Dei; nam per illam & ipse diues est, & alios etiam diuites facit. Vnde hæc *Adoptio* perfectiùs & magis propriè est *Adoptio* quàm humana: Nam humana *Adoptio* nullam intrinsecam perfectionem communicat *Filio adoptiuo*, sed solum ius quoddam morale & veluti extrinsecam denominationem. *Adoptio* verò quæ Deus adoptat aliquos sibi in Filios, tribuit intrinsecam perfectionem, quæ spiritualiter regenerentur, fiantque *confortes diuina nature*, 2. Pet. 1. v. 4. atque adeo efficiuntur *Filij Dei*. 1. Ioa. 3. v. 1. Dices; ad rationem *Adoptionis* pertinet, vt

Filius non habeat hereditatem, nisi Patre illam deferente per mortem: ergo &c. Respondeo, hoc solum pertinet ad *humanam Adoptionem*; idque non ex communi ratione *Adoptionis*, sed ex imperfectione bonorum temporalium, quæ à duobus possideri simul nequeunt; vt rectè D. Thomas a. 1. ad 3.

Ex his patet Primò; *Adoptare* esse opus totius Trinitatis, quatenus est hic Deus: Sicut enim omne opus ad extra commune est toti Trinitati, ab eaq; proficiscitur vt est vnus Deus; ita & *Iustificatio*, quæ re ipsa non differt ab *Adoptione*. Nec obstat, quod Filius & Spiritus sanctus non possint *generare*: ac proinde non videantur, posse *adoptare*; quia etiam iure ciuili possunt *adoptare*, qui tamen non possunt *generare*: vt patet ex locis citatis. Deinde, quia Filius & Spiritus sanctus habent eandem numero naturam, quæ in Patre est fecunda, licet non quatenus in ipsis.

Patet Secundò; Solum creaturæ rationalis esse *adoptari in Filium Dei*: quia hæc sola est capax illius hereditatis. Nec obstat: quod Deus dicitur interdum *Pater peccatorum*, vt *Isaiæ* 63. v. 16. *Tu creatura rationalis.* Domine Pater noster: & alibi. Item reliquarum creaturarum: Iob. 38. v. 28. *Quis est pluuie pater?* quia hoc tantum metaphoricè intelligendum. Dicitur enim *Pater irrationalium*, quatenus est auctor earum: *Peccatorum* autem *pater* dicitur, quia est benefactor illorum, manuet & paternè cum illis agens. Pari modo metaphoricè *peccatores & creaturæ irrationales*, dicuntur *Filij Dei*.

Patet Tertio, *Omnem puram creaturam rationalem*, siue Angelicam, siue humanam; siue veteris testamenti, siue noui; siue prædestinata sit, siue reprobata, modò sit iusta, pro illo tempore esse *Filium Dei adoptiuum*. Vnde vitanda est quorundam sententia, dicens *præsumit, etiam dum est in gratia, non esse Filium adoptiuum*: Omnis enim iustus in Scripturis dicitur *Filius Dei*. Fundamentum enim filiationis non est prædestinatio, utpote que fit in Deo, non in ipso homine; sed est *participatio diuina nature* per *iustitiam*. Aduerte tamen, *Adoptionem* in Veteri testamento non fuisse tam perfectam, quàm in nouo: tum quia non eximebat è statu seruili, in quo sancti illius temporis erant ratione legis; vt patet ad Gal. 4. tum quia non dabat ius ad eundem hereditatis, nisi soluto pretio nostræ redemptionis. Nostra quoque *Adoptio* imperfecta est respectu eius, quæ in gloria est; vt patet ad Roman. c. 8. v. 23. *Adoptionem, Filiorum expectantes resurrectionem, corporis nostri.*

ARTICVLVS IV.

Vtrum Christus, vt homo, sit Filius
Dei Adoptiuus?

Responderetur; Christus absolute est *Filius Dei naturalis*, & non *Adoptiuus*.

Notandum